

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 06 05
COM(2013) 884 final/4

2013/0432 (COD)

CORRIGENDUM :

This document corrects document COM(2013)884 final of 13.12.2013.

Concerns all linguistic versions.

The first two paragraphs of point 3.2, concerning subsidiarity, were replaced by three new ones.

The text shall read as follows :

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinės sistemos

{SWD(2013) 513 final}

{SWD(2013) 514 final}

{SWD(2013) 515 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Bendrosios aplinkybės

Nors muitų teisės aktai yra visiškai suderinti, jų vykdymo užtikrinimas, kuriuo garantuojamas muitinės taisyklių laikymasis ir teisėtų sankcijų skyrimas, reglamentuojamas valstybių narių nacionaline teise. Taigi muitų teisės aktų vykdymo užtikrinimas reglamentuojamas 28 skirtingais teisės normų rinkiniais ir laikantis skirtingų administracinių bei teisinių tradicijų. Tai reiškia, kad valstybės narės, baudamos už tam tikrų pareigų, kylančių iš suderintų Sąjungos muitų teisės aktų, pažeidimus, gali skirti tokias sankcijas, kurias jos mano esant tinkamas.

Priklausomai nuo kompetentingos valstybės narės, skiriasi tokių sankcijų pobūdis ir griežtumas. Visų pirma, nesvarbu, koks būtų jų pobūdis, skiriasi jų rūšys (pvz., baudos, laisvės atėmimas, prekių konfiskavimas, laikinas ar nuolatinis teisės verstis pramonine ar komercine veikla atėmimas), ir net jei sankcijų rūšis ir pobūdis sutampa, pvz., baudų atveju, atskirose valstybėse narėse skiriasi jų dydis ir (arba) intervalas.

Valstybių narių muitų teisės pažeidimų ir sankcijų sistemas apžvelgė projekto grupė, kurią pagal 2013 m. Muitinės programą savanoriškai sudarė Komisija ir 24 valstybės narės¹. Ši projekto grupė išnagrinėjo 24 nacionalinius muitų teisės pažeidimų ir su jais susijusių sankcijų režimus ir parengė Komisijai ataskaitą. Nustatyta keletas esminių skirtumų:

1 lentelė. Valstybių narių sankcijų sistemų skirtumai

Nacionalinių sankcijų už muitų teisės pažeidimus pobūdis	16 iš 24 valstybių narių numatytos baudžiamosios ir nebaudžiamosios sankcijos. 8 iš 24 valstybių narių numatytos tik baudžiamosios sankcijos.
Finansinės ribos baudžiamiesiems ir nebaudžiamiesiems sankcijoms atskirti	Valstybės narės, kurių sistemose numatyti baudžiamieji ir nebaudžiamieji pažeidimai ir sankcijos, taiko skirtingas finansines ribas, kuriomis remiantis nustatomas muitų teisės pažeidimų (baudžiamasis ar nebaudžiamasis pažeidimas) ir atitinkamai muitinės sankcijų pobūdis. Todėl finansinės ribos yra skirtingos – nuo 266 EUR iki 50 000 EUR.
Valstybių narių reikalavimai nustatyti ekonominės veiklos vykdytojo atsakomybę už muitų teisės pažeidimus	11 iš 24 valstybių narių mano, kad ekonominės veiklos vykdytojas yra atsakingas už tam tikrus muitų teisės pažeidimus visais atvejais, kai jis pažeidžia muitų teisę, neatsižvelgiant į tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, dėl aplaidumo arba

¹ Airija, Austrija, Belgija, Bulgarija, Estija, Graikija, Ispanija, Italija, Jungtinė Karalystė, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Liuksemburgas, Malta, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Vengrija ir Vokietija.

	neatsargaus elgesio ar nusikalstamo pasitikėjimo (pažeidimai, kuriems taikoma atsakomybė be kaltės). 13 iš 24 valstybių narių negali skirti sankcijos ekonominės veiklos vykdytojui už muitų teisės pažeidimą, jeigu jis padarytas netyčia, ne dėl aplaidumo arba neatsargaus elgesio ar nusikalstamo pasitikėjimo.
Terminai: – inicijuoti muitinės sankcijos procedūrą – skirti muitinės sankciją – vykdyti muitinės sankciją	Dauguma valstybių narių yra nustačiusios sankcijos procedūros inicijavimo, muitinės sankcijos skyrimo ir jos vykdymo terminus. Tie terminai skiriasi – nuo 1 iki 30 metų. 1 iš 24 valstybių narių nėra nustačiusi jokio termino, ji gali pradėti sankcijos procedūrą arba skirti sankciją bet kuriuo metu.
Juridinių asmenų atsakomybė	Ekonominės veiklos vykdytojas, kuris yra juridinis asmuo, gali būti traukiamas atsakomybėn už muitų teisės pažeidimą 15 iš 24 valstybių narių. 9 iš 24 valstybių narių juridiniai asmenys negali būti traukiami atsakomybėn už pažeidimus.
Susitarimo procedūra	Susitarimo procedūra – valstybės narės teisinės ar administracinės sistemos procedūra, pagal kurią institucijos gali išspręsti muitų teisės pažeidimo klausimą su pažeideju, neinicijavusios arba neužbaigusios muitinės sankcijos procedūrą. 15 iš 24 valstybių narių taiko šią muitų teisės pažeidimų procedūrą.

(Šaltinis: Projekto grupės muitinės sankcijų klausimais ataskaita – teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo nustatoma Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinė sistema, poveikio vertinimo 1B priedas)

Šie muitų teisės aktų pažeidimų ir sankcijų skirtumai daro poveikį keliais lygmenimis:

- tarptautiniu požiūriu: dėl skirtingų valstybėse narėse galiojančių sankcijų sistemų tam tikros PPO valstybės narės pareiškė abejojančios, ar Europos Sąjunga laikosi šios srities tarptautinių įsipareigojimų;
- Europos Sąjungoje: dėl muitų teisės aktų vykdymo užtikrinimo skirtumų sunku veiksmingai valdyti muitų sąjungą, nes tokie patys teisės aktų nesilaikymo atvejai, kaip matyti iš pirmiau pateiktos lentelės, skirtingose valstybėse narėse gali būti vertinami visiškai skirtingai;
- ekonominės veiklos vykdytojams: Sąjungos muitų teisės aktų pažeidimų vertinimo skirtumai daro poveikį vienodoms sąlygoms, kurios turėtų būti esminė vidaus rinkos dalis. Taip suteikiamas pranašumas tiems, kurie pažeidžia teisės aktus valstybėse narėse, kurių muitinės sankcijas nustatantys teisės aktai yra ne tokie griežti. Ši situacija taip pat veikia

galimybes pasinaudoti muitinės supaprastinimais ir lengvatomis arba įgaliootojo ekonominės veiklos vykdytojo statuso suteikimo procedūra, nes muitų teisės aktų laikymosi kriterijus ir sunkių pažeidimų nebuvimo sąlyga, taikoma siekiant įgyti įgaliootojo ekonominės veiklos vykdytojo statusą, nacionaliniuose teisės aktuose yra vertinami skirtingai.

Siekiant išspręsti tas problemas, pasiūlyme nustatoma bendra muitų teisės pažeidimų vertinimo ir sankcijų teisinė sistema, kuria išdėstomos bendros taisyklės ir taip panaikinamos dėl teisinių režimų skirtumų atsiradusios spragos ir prisidedama prie vienodo ekonominės veiklos vykdytojų vertinimo ES, taip pat stiprinama veiksminga Sąjungos finansinių interesų apsauga ir teisės vykdymo užtikrinimas muitinės srityje.

1.2. Teisinės aplinkybės

Muitų teisės aktai, susiję su Sąjungos muitų teritorijos šalių ir trečiųjų šalių prekyba prekėmis, yra visiškai suderinti ir nuo 1992 m. įtraukti į Bendrijos muitinės kodeksą². Šis kodeksas iš esmės pertvarkytas 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 450/2008, nustatančiu Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas)³. Dabar jis yra išdėstytas nauja redakcija ir panaikintas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas⁴, kuriuo siekiama pritaikyti muitų teisės aktus prie muitinės ir prekybos elektroninės aplinkos, toliau skatinti muitų teisės aktų derinimą ir vienodą taikymą, taip pat Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams suteikti reikiamų priemonių veiklai plėtoti pasaulinėje verslo aplinkoje.

Šių suderintų muitų teisės aktų galią reikėtų sustiprinti bendromis vykdymo užtikrinimo taisyklėmis. Būtinybę dėl to imtis veiksmų pabrėžė Europos Parlamentas dviejuose pranešimuose⁵ (2008 m. ir 2011 m.) ir paragino suderinti šią sritį.

Visos šios pastangos pagrįstos bendru Sutartyje⁶ nustatytu valstybių narių įpareigojimu „[k]ad užtikrintų pagal Sutartis ar Sąjungos institucijų aktus atsirandančių pareigų vykdymą, valstybės narės imasi bet kurių reikiamų bendrų ar specialių priemonių“. Šis įpareigojimas apima sankcijas, nesvarbu, ar jos yra baudžiamojo, ar nebaudžiamojo pobūdžio.

² Bendrijos muitinės kodeksas, nustatytas 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2913/92 ir taikomas nuo 1994 m. sausio 1 d., OL L 302, 1992 10 19, p. 1: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:LT:PDF>

³ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 450/2008, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas), OL L 145, 2008 6 4, p. 1: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:145:0001:0064:LT:PDF>.

⁴ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (nauja redakcija), OL L 269, 2013 10 10, p. 1 (klaidų ištaisymas OL L 287, 2013 10 29, p. 90): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:LT:PDF>.

⁵ Tarptautinės prekybos komiteto pranešimas dėl prekybos politikos įgyvendinimo, taikant veiksmingas importo ir eksporto taisykles ir procedūras (2007/2256(INI)). Pranešėjas – Jean-Pierre Audy ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimas dėl muitinės modernizavimo (2011/2083(INI)). Pranešėjas – Matteo Salvini.

⁶ ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis.

Į Modernizuotą muitinės kodeksą ir Sąjungos muitinės kodeksą pirmą kartą įtraukta nuostata⁷ dėl muitinės administracinių sankcijų.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Naudotasi keturiomis konsultacijų priemonėmis, tačiau nė viena iš jų nebuvo viešos konsultacijos (dėl specifinio ir techninio muitų teisės pažeidimų ir sankcijų pobūdžio); suinteresuotųjų subjektų prašymu, atsakymai laikomi konfidencialiais.

– Valstybių narių muitinės administracijoms buvo išsiųstas klausimynas dėl nacionalinės muitų teisės pažeidimų ir sankcijų sistemos; kaip minėta šiame memorandume, atsakymai gauti iš 24 valstybių narių. Palyginus surinktus duomenis, paaiškėjo, kad valstybių narių muitinės sankcijų sistemose yra reikšmingų skirtumų.

– 2012 m. kovo 20–21 d. Kopenhagoje įvyko aukšto lygio seminaras apie atitikties ir atitikties rizikos valdymą, kuriame dalyvavo visų valstybių narių ir šalių kandidačių muitinės administracijos ir ekonominės veiklos vykdytojų atstovai. Seminare muitų nusikaltimai ir sankcijos pripažintos atitikties sistemos dalimi, kurią reikėtų toliau nagrinėti.

– Surengtos pirmosios konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais – Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato muitinės reikalų konsultaciniu organu (Prekybos ryšių grupe (PRG)). PRG dalyvauja 45 Europos prekybos asociacijų, tarp jų MVI, Sąjungos lygmens atstovai, vykdančys su muitine susijusią veiklą. Atsakydami į per šias konsultacijas pateiktus klausimus, dauguma susitikime dalyvavusių atstovų pareiškė pritariantys, kad Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato iniciatyva yra svarbi jų verslui.

– Per antrąsias konsultacijas su suinteresuotaisiais subjektais mažosioms ir vidutinėms įmonėms per Europos įmonių tinklą buvo išsiųstas kitas klausimynas apie skirtingose valstybėse narėse galiojančių muitų teisės pažeidimų ir sankcijų sistemų skirtumų poveikį importo ir (arba) eksporto veiklą vykdančių bendrovių komercinei veiklai.

2.2. Poveikio vertinimas

Komisija atliko politikos alternatyvų poveikio vertinimą (galima rasti ...). Išnagrinėtos keturios politikos galimybės: A – pagrindinis scenarijus; B – galiojančios Sąjungos teisinės sistemos teisės akto pakeitimas; C– teisėkūros procedūra priimama priemonė dėl muitų teisės pažeidimų rūšių ir nebaudžiamųjų sankcijų suderinimo ir D – dvi teisėkūros procedūra priimamos priemonės, kuriomis siekiama suderinti, pirma, muitų teisės pažeidimus ir nebaudžiamąsias sankcijas, antra, baudžiamuosius muitų teisės pažeidimus ir sankcijas.

Apsvarsčius šias galimybes, poveikio vertinime daroma išvada, kad pirmenybę reikėtų teikti teisėkūros procedūra priimamai priemonei, kuria būtų nustatytos nebaudžiamosios sankcijos

⁷ Modernizuoto muitinės kodekso 21 straipsnis, tapęs Sąjungos muitinės kodekso 42 straipsniu.

už muitinės nustatytų pareigų pažeidimus ir taip toms pareigoms būtų suteikta speciali apsauga (C galimybė).

2013 m. birželio 14 d. Poveikio vertinimo valdyba pateikė palankią nuomonę dėl antrą kartą pateikto poveikio vertinimo.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Pasiūlymas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos (SESV) veikimo 33 straipsniu.

SESV 33 straipsnyje nustatyta, kad reikėtų stiprinti valstybių narių muitinių tarpusavio bendradarbiavimą ir jų bendradarbiavimą su Komisija Sutarčių taikymo srityse.

Pagal Kodeksą vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas yra taikomas visose kitose valstybėse narėse, todėl institucijos turi tarpusavyje konsultuotis, kad sprendimai būtų taikomi vienodžiau.

Kita svari priežastis stiprinti valstybių narių bendradarbiavimą yra tam tikros Sąjungos muitų teisės aktuose nustatytos lengvatos bei supaprastinimai ir įgaliotųjų ekonominės veiklos vykdytojų galimybės jomis pasinaudoti. Visų pirma, tam, kad būtų galima įvertinti įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statuso suteikimo kriterijus, ypač kriterijų, kuriuo reikalaujama, kad įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas nebūtų padaręs didelių ar kartotinių pažeidimų, visoje ES taikomos sankcijų sistemos turi būti palyginamos ir taip užtikrinama, kad ekonominės veiklos vykdytojams būtų sudarytos vienodos sąlygos.

Todėl tam, kad būtų suderinti muitų teisės pažeidimai ir sankcijos, valstybių narių muitinės turės bendradarbiauti. Be to, suderinus tuos pažeidimus ir sankcijas, Sąjungos muitų teisės aktai bus taikomi ir jų vykdymas bus užtikrinamas teisingiau ir vienodžiau.

3.2. Subsidiarumo ir proporcingumo principai ir pagrindinių teisių užtikrinimas

Muitų sąjungos, kuri yra vidaus rinkos ramstis, veikimas grindžiamas bendromis taisyklėmis ir procedūromis, kuriomis užtikrinamas ES muitų tarifų ir prekybos politikos priemonių, susijusių su ES ir trečiųjų šalių tarpusavio prekyba prekėmis, įgyvendinimas. Veiksmingas šių suderintų teisės aktų vykdymo užtikrinimas yra nepaprastai svarbus, kad muitų sąjunga ir vidaus rinka veiktų tinkamai. Šiuo metu jų vykdymo užtikrinimas reglamentuojamas valstybių narių nacionalinėje teisėje. Todėl su muitų teisės aktų pažeidimais ir sankcijomis susijusios taisyklės valstybėse narėse smarkiai skiriasi. Tai reiškia, kad Sąjungos muitų teisės aktus pažeidusiems ekonominės veiklos vykdytojams, atsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje narėje jie padaro pažeidimą, taikomos skirtingos pažeidimų ir sankcijų sistemos.

Šiomis aplinkybėmis šia direktyva siekiama sudaryti visų valstybių narių bendrą muitų teisės aktų pažeidimų sąrašą ir nustatyti valstybėse narėse taikytinų veiksmingų, atgrasančių ir proporcingų sankcijų pagrindą, kad būtų garantuotas veiksmingas suderintų muitų teisės aktų vykdymo užtikrinimas, būtinas veiksmingam muitų sąjungos veikimui.

Tų tikslų neįmanoma pasiekti atskirų valstybių narių veiksmais – juos gali pasiekti tik Sąjunga, visų pirma dėl esminių skirtumų nacionaliniuose teisės aktuose. Todėl atsižvelgiant į tai, kad šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje nustatytą subsidiarumo principą veiksmų turi imtis Sąjunga.

Pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą proporcingumo principą šiuo pasiūlymu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti. Šio pasiūlymo turinys atitinka Europos pagrindinių teisių chartijoje nustatytus reikalavimus. Visų pirma, į procedūrinių taisyklių skyrių įtrauktos tam tikros taisyklės, kuriomis užtikrinamos teisės į gerą administravimą ir teisingą bylos nagrinėjimą, tačiau taip pat atsižvelgiama į principą *ne bis in idem*.

3.3. Pasirinkta priemonė

Šis pasiūlymas, kuriuo suderinami nacionaliniai įstatymai Sąjungos muitinių bendradarbiavimo srityje, teikiamas kaip direktyva, kurią valstybės narės turės perkelti į nacionalinius teisės aktus.

3.4. Konkrečios nuostatos

Pasiūlyme pateikiamos nuostatos dėl pažeidimų, susijusių su pareigomis, kylančiomis iš Sąjungos muitinės kodekso. Todėl jame pateiktas bendras Sąjungos muitinės kodekso taisyklių įvairių pažeidimų sąrašas (pažeidimai, kuriems taikoma atsakomybė be kaltės, pažeidimai, padaryti dėl aplaidumo, ir tyčiniai pažeidimai) ir numatytos visos galimos situacijos, kuriose asmuo gali atsidurti, bendraudamas tuo klausimu su muitine. Pasiūlyme pažeidimu laikomas ne tik jame nurodytų veiksmų įvykdymas, bet ir tyčinis kėsinimasis juos įvykdyti.

Be tų veiksmų, šiame pasiūlyme nustatoma bendra skalė veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių sankcijų, susietų su pažeidimais ir svarbiomis aplinkybėmis, į kurias turėtų atsižvelgti valstybių narių kompetentingos institucijos, nustatydamos sankcijų už muitų teisės pažeidimus rūšį ir dydį, ir kurios padės pritaikyti sankciją prie konkrečios situacijos. Vadovaujantis sankcijų skale ir svarbiomis aplinkybėmis, galima nustatyti keletą griežtumo lygių ir taip užtikrinti sankcijų proporcingumo principą. Be to, pasiūlyme nustatyti tam tikri atvejai, kai veiksmai, priskiriami šiuo pasiūlymu apibrėžtų pažeidimų, už kuriuos taikoma atsakomybė be kaltės, kategorijai, neturi būti laikomi tokiu pažeidimu, jeigu jie įvykdomi dėl kompetentingos muitinės klaidos.

Pasiūlymu nustatoma asmenų, dalyvaujančių darant tyčinį muitų teisės pažeidimą, atsakomybė: asmenys, kurstantys ar padedantys daryti šiuos pažeidimus, ar bendrininkaujantys juos darant, vertinami panašiai kaip ir pažeidimą padarę asmenys. Juo taip pat nustatoma juridinių asmenų atsakomybė, nes muitų teisės pažeidimai taip pat gali būti daromi juridinio asmens veiksmais.

Galiausiai į pasiūlymą įtrauktos kelios būtinos procedūrinės nuostatos, kuriomis siekiama išvengti su tais pačiais faktais ir asmenimis susijusių sutaptinių sankcijų. Visų pirma jomis nustatomas terminas, per kurį kompetentingos institucijos privalo inicijuoti procedūrą prieš asmenį, atsakingą už pažeidimą, galimybė sustabdyti sankcijos procedūrą tais atvejais, kai dėl

tų pačių faktų vykdomas baudžiamasis procesas, ir teritorinė kompetencija, kuria apibrėžiama, kuri valstybė narė yra laikoma kompetentinga nagrinėti atvejį, kai pažeidimas susijęs daugiau nei su viena valstybe nare.

Perkėlus tuos straipsnius į valstybių narių nacionalinius teisės aktus, bus užtikrintas vienodas ekonominės veiklos vykdytojų vertinimas, nesvarbu, kurioje valstybėje narėje jie atliktų muitinės formalumus ir vykdytų komercinę veiklą. Be to, bus užtikrintas iš Kioto konvencijos kylančių tarptautinių įsipareigojimų laikymasis.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės poveikio žmogiškiems ištekliams ir Europos Sąjungos biudžetui, todėl Finansinio reglamento (2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002) 31 straipsnyje numatyta finansinė pažyma nepridedama.

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

5. AIŠKINAMIEJI DOKUMENTAI

Komisijai svarbu užtikrinti, kad direktyva būtų teisingai perkelta į nacionalinę teisę. Tuo tikslu (taip pat dėl nacionalinės teisės tvarkos struktūros skirtumų) valstybės narės turėtų pranešti tikslią nuorodą į nacionalines nuostatas ir nurodyti, kaip jos perkėlė kiekvieną konkrečią šios direktyvos nuostatą. Šia nuostata neviršijama to, kas būtina Komisijai užtikrinant, kad būtų pasiektas direktyvos pagrindinis tikslas – veiksmingai įgyvendinti su muitų sąjunga susijusius Sąjungos muitų teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinės sistemos**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) muitų sąjungos srities nuostatos yra suderintos Sąjungos teise. Tačiau jų vykdymo užtikrinimas patenka į valstybių narių nacionalinės teisės taikymo sritį;
- (2) taigi muitų teisės pažeidimai ir sankcijos reglamentuojami 28 skirtingais teisės normų rinkiniais. Todėl Sąjungos muitų teisės aktų pažeidimas Sąjungoje vertinamas nevienodai ir kiekvienu atveju gali būti skiriamos skirtingo pobūdžio ir griežtumo sankcijos, priklausomai nuo sankciją skiriančios valstybės narės;
- (3) toks valstybių narių teisinių sistemų neatitikimas ne tik trukdo optimaliai valdyti muitų sąjungą, bet ir neleidžia sukurti vienodų sąlygų muitų sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams, nes daro poveikį jų galimybėms pasinaudoti supaprastinimais ir lengvatomis;
- (4) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 952/2013⁸ (toliau – Kodeksas) parengtas atsižvelgiant į daugiašalę elektroninę aplinką, kurioje muitinės palaiko tikrą laikį ryšį ir kurioje vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikomas visose kitose valstybėse narėse; todėl tai teisinei sistemai reikalingas suderintas vykdymo užtikrinimas. Kodekse taip pat reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų veiksmingas, atgrasančias ir proporcingas sankcijas;
- (5) šioje direktyvoje nustatyta Sąjungos muitų teisės aktų vykdymo užtikrinimo teisinė sistema atitinka galiojančius teisės aktus dėl Sąjungos finansinių interesų apsaugos⁹. Muitų teisės pažeidimai, kuriems taikoma šioje direktyvoje nustatyta teisinė sistema, apima muitų teisės pažeidimus, kurie daro poveikį tiems finansiniams interesams, tačiau jiems netaikomi teisės aktai dėl tų finansinių interesų apsaugos baudžiamosios teisės priemonėmis, ir muitų teisės pažeidimus, kurie visiškai nedaro poveikio Sąjungos finansiniams interesams;

⁸ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁹ Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu pasiūlymas (COM(2012) 363).

- (6) reikėtų nustatyti veiksmų, kurie turėtų būti laikomi pažeidžiančiais Sąjungos muitų teisės aktus ir už kuriuos turėtų būti skiriamos sankcijos, sąrašą. Tie muitų teisės pažeidimai turėtų būti visiškai pagrįsti iš muitų teisės aktų kylančiomis pareigomis, pateikiant tiesioginę nuorodą į Kodeksą. Šioje direktyvoje nėra nustatyta, ar už tuos muitų teisės pažeidimus valstybės narės turėtų taikyti administracinės ar baudžiamosios teisės sankcijas;
- (7) pirmoji veiksmų kategorija turėtų apimti muitų teisės pažeidimus, grindžiamus atsakomybe be kaltės, kuriai nebūtinai kaltės elementas, atsižvelgiant į objektyvų pareigų pobūdį ir į tai, kad už tų pareigų vykdymą atsakingi asmenys negali ignoruoti jų egzistavimo ir privalomo jų pobūdžio;
- (8) antroji ir trečioji veiksmų kategorija turėtų apimti muitų teisės pažeidimus, padarytus atitinkamai dėl aplaidumo arba tyčia, jeigu tas subjektyvusis elementas turi būti nustatytas, kad atsirastų atsakomybė;
- (9) kurstymas arba padėjimas įvykdyti veiksma, kuris laikomas tyčiniu muitų teisės pažeidimu, ir bendrininkavimas jį vykdant, taip pat kėsinimasis įvykdyti tam tikrus tyčinius muitų teisės pažeidimus turėtų būti laikomi muitų teisės pažeidimais;
- (10) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, reikėtų nustatyti, kad bet koks veiksmas ar neveikimas dėl muitinės klaidos neturėtų būti laikomas muitų teisės pažeidimu;
- (11) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atsakomybė už tą patį muitų teisės pažeidimą būtų numatyta ir juridiniams asmenims, ir fiziniams asmenims, jeigu tas muitų teisės pažeidimas padarytas juridinio asmens naudai;
- (12) siekiant suderinti valstybių narių nacionalines sankcijų sistemas, reikėtų nustatyti sankcijų skalę, kuri atspindėtų skirtingas muitų teisės pažeidimų kategorijas ir tų pažeidimų sunkumą. Siekdamas nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, valstybės narės taip pat turėtų užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos, nustatydamos taikytiną sankcijų rūšį ir dydį, atsižvelgtų į konkrečias atsakomybę sunkinančias arba lengvinančias aplinkybes;
- (13) proceso dėl muitų teisės pažeidimo senaties terminas turėtų būti ketveri metai nuo muitų teisės pažeidimo padarymo dienos arba – jei pažeidimas yra tęstinis ar kartotinis – nuo tada, kai nutraukiami veiksmai, kurie laikomi pažeidimu. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad senaties terminas būtų nutrauktas, jeigu dėl muitų teisės pažeidimo imamasi su tyrimu arba teisiniu procesu susijusio veiksmo. Valstybės narės gali nustatyti atvejus, kuriais tas terminas sustabdomas. Reikėtų uždrausti inicijuoti arba tęsti šį procesą pasibaigus aštuonerių metų laikotarpiui, o sankcijos vykdymo užtikrinimo senaties terminas turėtų būti treji metai;
- (14) reikėtų numatyti, kad administracinis procesas dėl muitų teisės pažeidimo būtų sustabdytas, jeigu prieš tą patį asmenį dėl tų pačių faktų inicijuojamas baudžiamasis procesas. Pasibaigus baudžiamajam procesui administracinį procesą turėtų būti galima tęsti tik griežtai laikantis *ne bis in idem* principo;
- (15) siekiant išvengti pozityviųjų jurisdikcijos kolizijų, reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis vadovaujantis būtų sprendžiama, kuri iš jurisdikciją turinčių valstybių narių turėtų nagrinėti atvejį;
- (16) šioje direktyvoje turėtų būti numatytas valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas siekiant užtikrinti veiksmingą kovą su muitų teisės pažeidimais;

- (17) siekiant palengvinti muitų teisės pažeidimų tyrimą, kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama laikinai sulaikyti prekes, transporto priemones ar kitas priemones, naudojamas darant pažeidimą;
- (18) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁰ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie direktyvos perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (19) kadangi šia direktyva siekiama numatyti visoms valstybėms narėms bendrų muitų teisės pažeidimų sąrašą ir veiksmingų, atgrasančių ir proporcingų sankcijų, kurias turėtų skirti valstybės narės visiškai suderintoje muitų sąjungos srityje, pagrindą, dėl skirtingų teisinių tradicijų valstybės narės negali deramai pasiekti tų tikslų, o dėl masto ir poveikio jų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatoma Sąjungos muitų teisės aktų pažeidimų sistema ir numatomos už tuos pažeidimus skirtinos sankcijos.
2. Ši direktyva taikoma pareigų, nustatytų 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Kodeksas), ir identiškų pareigų, nustatytų kitose Kodekso 5 straipsnio 2 dalyje apibrėžtų Sąjungos muitų teisės aktų dalyse, pažeidimams.

2 straipsnis

Muitų teisės pažeidimai ir sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų už 3–6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus taisykles.

3 straipsnis

Muitų teisės pažeidimai, kuriems taikoma atsakomybė be kaltės

Valstybės narės užtikrina, kad muitų teisės pažeidimu, nepriklausomai nuo kaltės elemento, būtų laikomi šie veiksmai ar neveikimas:

- (a) asmuo, teikiantis muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą, neužtikrina deklaracijoje, pranešime

¹⁰ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

arba prašyme pateiktos informacijos tikslumo ir išsamumo pagal Kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punktą;

- (b) asmuo, teikiantis muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą, neužtikrina deklaraciją pranešimą ar prašymą papildančių dokumentų autentiškumo, tikslumo ir galiojimo pagal Kodekso 15 straipsnio 2 dalies b punktą;
- (c) asmuo nepateikia įvežimo bendrosios deklaracijos pagal Kodekso 127 straipsnį, pranešimo apie jūrų laivo arba orlaivio atvykimą pagal Kodekso 133 straipsnį, laikinojo saugojimo deklaracijos pagal Kodekso 145 straipsnį, muitinės deklaracijos pagal Kodekso 158 straipsnį, pranešimo apie veiklą laisvosiose zonose pagal Kodekso 244 straipsnio 2 dalį, išankstinės išvežimo deklaracijos pagal Kodekso 263 straipsnį, reeksporto deklaracijos pagal Kodekso 270 straipsnį, išvežimo bendrosios deklaracijos pagal Kodekso 271 straipsnį arba pranešimo apie reeksportą pagal Kodekso 274 straipsnį;
- (d) ekonominės veiklos vykdytojas nesaugo dokumentų ir informacijos, susijusių su atliktais muitiniais formalumais, prieinamomis priemonėmis muitų teisės aktuose nustatytą laikotarpį pagal Kodekso 51 straipsnį;
- (e) prekių, įvežtų į Sąjungos muitų teritoriją, paėmimas iš muitinės priežiūros be muitinės leidimo pažeidžiant Kodekso 134 straipsnio 1 dalies pirmą ir antrą pastraipą;
- (f) prekių paėmimas iš muitinės priežiūros pažeidžiant Kodekso 134 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą, 158 straipsnio 3 dalį ir 242 straipsnį;
- (g) asmuo, įvežantis prekes į Sąjungos muitų teritoriją, nevykdo pareigų, susijusių su prekių pristatymu į tinkamą vietą pagal Kodekso 135 straipsnio 1 dalį arba nepraneša muitinei, kai pareigų įvykdyti neįmanoma, pagal Kodekso 137 1 ir 2 dalis;
- (h) asmuo, įvežantis prekes į laisvąją zoną, tais atvejais, kai laisvoji zona ribojasi su valstybės narės ir trečiosios šalies sausumos siena, įveža tas prekes ne tiesiogiai į laisvąją zoną, bet per kitą Sąjungos muitų teritorijos dalį, pagal Kodekso 135 straipsnio 2 dalį;
- (i) laikinojo saugojimo arba muitinės procedūros deklarantas nepateikia muitinei dokumentų, kai to reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus arba kai jų reikia muitiniam tikrinimui atlikti, pagal Kodekso 145 straipsnio 2 dalį ir 163 straipsnio 2 dalį;
- (j) ekonominės veiklos vykdytojas, atsakingas už laikinai saugomas ne Sąjungos prekes, neiformina toms prekėms muitinės procedūros arba jų nereeksportuoja per nustatytą terminą pagal Kodekso 149 straipsnį;
- (k) muitinės procedūros deklarantas muitinės deklaracijos arba papildomos deklaracijos pateikimo metu neturi ir nelaiko muitinės žinioje deklaraciją papildančių dokumentų, būtinų tai procedūrai taikyti, pagal Kodekso 163 straipsnio 1 dalį ir 167 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;
- (l) supaprastintos deklaracijos pateikimo pagal 166 straipsnį arba įtraukimo į deklaranto tvarkomus apskaitos registrus pagal 182 straipsnį atveju muitinės procedūros deklarantas nepateikia papildomos deklaracijos kompetentingai muitinės įstaigai per konkretų laikotarpį pagal Kodekso 167 straipsnio 1 dalį;

- (m) identifikavimo ženklų, kuriuos muitinės uždėjo ant prekių, jų pakuočių arba transporto priemonių, nuėmimams ir sunaikinimas be išankstinio muitinės leidimo pagal Kodekso 192 straipsnio 2 dalį;
- (n) laikinojo įvežimo perdirbti procedūros vykdytojas nepripažįsta įvykdyta muitinės procedūros per terminą, nustatytą pagal Kodekso 257 straipsnį;
- (o) laikinojo išvežimo perdirbti procedūros vykdytojas neeksportuoja defektų turinčių prekių per nustatytą terminą pagal Kodekso 262 straipsnį;
- (p) statinio statyba laisvojoje zonoje be muitinės sutikimo pagal Kodekso 244 straipsnio 1 dalį;
- (q) asmuo, atsakingas už importo ar eksporto muitų sumokėjimą, jų nesumoka per laikotarpį, nustatytą pagal Kodekso 108 straipsnį.

4 straipsnis

Muitų teisės pažeidimai, padaryti dėl aplaidumo

Valstybės narės užtikrina, kad muitų teisės pažeidimu būtų laikomi šie dėl aplaidumo įvykdyti veiksmai ar neveikimas:

- (a) ekonominės veiklos vykdytojas, atsakingas už laikinai saugomas ne Sąjungos prekes, neįformina toms prekėms muitinės procedūros arba jų nereeksportuoja per nustatytą terminą pagal Kodekso 149 straipsnį;
- (b) ekonominės veiklos vykdytojas nesuteikia muitinei visos muitinės formalumams ar muitiniam tikrinimui atlikti būtinos pagalbos pagal Kodekso 15 straipsnio 1 dalį;
- (c) sprendimo dėl muitų teisės aktų taikymo adresatas nevykdo tuo sprendimu nustatytų pareigų pagal Kodekso 23 straipsnio 1 dalį;
- (d) sprendimo dėl muitų teisės aktų taikymo adresatas nedelsdamas nepraneša muitinei apie visus po jos sprendimo priėmimo atsiradusius veiksnius, kurie turi įtakos tolesniam to sprendimo taikymui arba jo turiniui, pagal Kodekso 23 straipsnio 2 dalį;
- (e) ekonominės veiklos vykdytojas nepateikia į Sąjungos muitų teritoriją įvežtų prekių muitinei pagal Kodekso 139 straipsnį;
- (f) Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas nepateikia nepakeisto pavidalo prekių paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą pagal Kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punktą;
- (g) ekonominės veiklos vykdytojas nepateikia į laisvą apyvartą išleistų prekių muitinei pagal Kodekso 245 straipsnį;
- (h) ekonominės veiklos vykdytojas išvežimo vietoje nepateikia iš Sąjungos muitų teritorijos išvežamų prekių muitinei pagal Kodekso 267 straipsnio 2 dalį;
- (i) prekių iškrovimas iš jas vežančių transporto priemonių arba perkrovimas į kitas transporto priemones be muitinės leidimo arba muitinės nenustatytose arba jai nepriimtinosiose vietose pagal Kodekso 140 straipsnį;
- (j) prekių saugojimas laikinojo saugojimo sandėliuose arba muitinės sandėliuose be muitinės leidimo pagal Kodekso 147 ir 148 straipsnius;

- (k) leidimo turėtojas arba procedūros vykdytojas neįvykdo pareigų, susijusių su prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, saugojimu pagal Kodekso 242 straipsnio 1 dalies a ir b punktus.

5 straipsnis

Tyčiniai muitų teisės pažeidimai

Valstybės narės užtikrina, kad muitų teisės pažeidimu būtų laikomi šie tyčiniai veiksmai ar neveikimas:

- (a) neteisingos informacijos arba suklastotų dokumentų, kurių reikalauja muitinė pagal Kodekso 15 arba 163 straipsnį, pateikimas;
- (b) ekonominės veiklos vykdytojas teikia melagingus pareiškimus ar naudojami kitomis neteisėtomis priemonėmis, kad gautų muitinės leidimą:
 - i) tapti įgaliotuoju ekonominės veiklos vykdytoju pagal Kodekso 38 straipsnį,
 - ii) naudoti supaprastintą deklaraciją pagal Kodekso 166 straipsnį,
 - iii) pasinaudoti kitais muitinės supaprastinimais pagal Kodekso 177, 179, 182 ir 185 straipsnius,
 - iv) prekėms taikyti specialiąsias procedūras pagal Kodekso 211 straipsnį;
- (c) prekių įvežimas į Sąjungos muitų teritoriją arba išvežimas iš jos nepateikiant jų muitinei pagal Kodekso 139 ir 245 straipsnius arba 267 straipsnio 2 dalį;
- (d) sprendimo dėl muitų teisės aktų taikymo adresatas nevykdo tuo sprendimu nustatytų pareigų pagal Kodekso 23 straipsnio 1 dalį;
- (e) sprendimo dėl muitų teisės aktų taikymo adresatas nedelsdamas nepraneša muitinei apie visus po jos sprendimo priėmimo atsiradusius veiksnius, kurie turi įtakos tolesniam to sprendimo taikymui arba jo turiniui, pagal Kodekso 23 straipsnio 2 dalį;
- (f) prekių perdirbimas muitinės sandėliuose be muitinės leidimo pagal Kodekso 241 straipsnį;
- (g) prekių, susijusių su vienu iš muitų teisės pažeidimų, nustatytų 4 straipsnio f punkte ir šio straipsnio c punkte, įsigijimas ir turėjimas.

6 straipsnis

Kurstymas, padėjimas, bendrininkavimas ir kėsinimasis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad muitų teisės pažeidimu būtų laikomas kurstymas ar padėjimas įvykdyti 5 straipsnyje nurodytą veiksmą ar neveikimą ir bendrininkavimas jį vykdant.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad muitų teisės pažeidimu būtų laikomas kėsinimasis įvykdyti 5 straipsnio b arba c punktuose nurodytą veiksmą ar neveikimą.

7 straipsnis

Muitinės klaida

3–6 straipsniuose nurodyti veiksmai ar neveikimas nėra muitų teisės pažeidimai, jeigu jie įvykdomi dėl muitinės klaidos.

8 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad juridiniai asmenys būtų traukiami atsakomybėn už muitų teisės pažeidimus, kuriuos jų naudai padarė asmuo, veikęs individualiai arba kaip juridinio asmens organo narys ir einantis vadovaujamas pareigas juridiniame asmenyje, remdamasis:
 - (a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;
 - (b) įgaliojimu priimti sprendimus juridinio asmens vardu;
 - (c) įgaliojimu vykdyti kontrolę juridiniame asmenyje.
2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad juridiniai asmenys būtų traukiami atsakomybėn, jeigu dėl 1 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo padaryti muitų teisės pažeidimą to juridinio asmens naudai.
3. Juridinio asmens atsakomybė pagal 1 ir 2 dalis nedaro poveikio muitų teisės pažeidimą padariusių fizinių asmenų atsakomybei.

9 straipsnis

Sankcijos už 3 straipsnyje nurodytus muitų teisės pažeidimus

Valstybės narės užtikrina, kad už 3 straipsnyje nurodytus muitų teisės pažeidimus būtų nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, laikantis šių ribų:

- (a) jeigu muitų teisės pažeidimas susijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda nuo 1 iki 5 proc. prekių vertės;
- (b) jeigu muitų teisės pažeidimas nesusijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda nuo 150 iki 7 500 EUR.

10 straipsnis

Sankcijos už 4 straipsnyje nurodytus muitų teisės pažeidimus

Valstybės narės užtikrina, kad už 4 straipsnyje nurodytus muitų teisės pažeidimus būtų nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, laikantis šių ribų:

- (a) jeigu muitų teisės pažeidimas susijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda iki 15 proc. prekių vertės;
- (b) jeigu muitų teisės pažeidimas nesusijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda iki 22 500 EUR.

11 straipsnis

Sankcijos už 5 ir 6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus

Valstybės narės užtikrina, kad už 5 ir 6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus būtų nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, laikantis šių ribų:

- (a) jeigu muitų teisės pažeidimas susijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda iki 30 proc. prekių vertės;
- (b) jeigu muitų teisės pažeidimas nesusijęs su konkrečiomis prekėmis, pinigine bauda iki 45 000 EUR.

12 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų naudojimas įgaliojimais skirti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos sankcijų už 3–6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant, jei taikoma:

- (a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- (b) tai, kad už pažeidimą atsakingas asmuo yra įgaliotasis ekonominės veiklos vykdytojas;
- (c) išvengto importo ar eksporto muto sumą;
- (d) tai, kad susijusioms prekėms taikomi Kodekso 134 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje ir 267 straipsnio 3 dalies e punkte nurodyti draudimai ar apribojimai arba jos kelia visuomenės saugumo riziką;
- (e) už pažeidimą atsakingo asmens bendradarbiavimą su kompetentinga institucija;
- (f) už pažeidimą atsakingo asmens ankstesnius pažeidimus.

13 straipsnis

Senatis

1. Valstybės narės užtikrina, kad proceso dėl 3–6 straipsniuose nurodyto muitų teisės pažeidimo senaties terminas būtų ketveri metai ir kad jis būtų skaičiuojamas nuo muitų teisės pažeidimo padarymo dienos.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tęstinių arba kartotinių muitų teisės pažeidimų atveju, senaties terminas būtų skaičiuojamas nuo veiksmų ar neveikimo, kurie laikomi muitų teisės pažeidimu, nutraukimo dienos.
3. Valstybės narės užtikrina, kad senaties terminas būtų nutrauktas, jeigu dėl to paties muitų teisės pažeidimo kompetentinga institucija, pranešusi apie tai atitinkamam asmeniui, imasi su tyrimu arba teisiniu procesu susijusio veiksmo. Senaties terminas skaičiuojamas nuo veiksmo, dėl kurio jis buvo nutrauktas, dienos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad būtų uždrausta inicijuoti arba tęsti procesą dėl 3–6 straipsniuose nurodyto muitų teisės pažeidimo pasibaigus aštuonerių metų laikotarpiui, kuris skaičiuojamas nuo 1 arba 2 dalyje nurodytos dienos.

5. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimo, kuriuo skiriama sankcija, vykdymo užtikrinimo senaties terminas būtų treji metai. Tas terminas skaičiuojamas nuo dienos, kurią tas sprendimas tampa galutiniu.
6. Valstybės narės nustato atvejus, kuriais 1, 4 ir 5 dalyse nustatyti senaties terminai yra sustabdomi.

14 straipsnis

Proceso sustabdymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad administracinis procesas dėl 3–6 straipsniuose nurodyto muitų teisės pažeidimo būtų sustabdytas, jeigu prieš tą patį asmenį dėl tų pačių faktų inicijuojamas baudžiamasis procesas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad sustabdytas administracinis procesas dėl 3–6 straipsniuose nurodyto muitų teisės pažeidimo nebūtų toliau tęsiamas, jeigu 1 dalyje nurodytas baudžiamasis procesas yra galutinai baigtas. Kitais atvejais sustabdytas administracinis procesas dėl 3–6 straipsniuose nurodyto muitų teisės pažeidimo gali būti atnaujintas.

15 straipsnis

Jurisdikcija

1. Valstybės narės užtikrina, kad jurisdikcija nagrinėti 3–6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus joms priklausytų pagal vieną iš šių kriterijų:
 - (a) muitų teisės pažeidimas visiškai ar iš dalies padarytas tos valstybės narės teritorijoje;
 - (b) asmuo, padaręs muitų teisės pažeidimą, yra tos valstybės narės pilietis;
 - (c) prekės, susijusios su muitų teisės pažeidimu yra tos valstybės narės teritorijoje.
2. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei daugiau nei viena valstybė narė pareiškia turinti jurisdikciją nagrinėti tą patį muitų teisės pažeidimą, jurisdikcija priklausytų valstybei narei, kurioje prieš tą patį asmenį dėl tų pačių faktų vyksta baudžiamasis procesas. Jeigu jurisdikcija negali būti nustatyta pagal pirmą pastraipą, valstybės narės užtikrina, kad jurisdikcija priklausytų valstybei narei, kurios kompetentinga institucija prieš tą patį asmenį dėl tų pačių faktų pirma inicijuoja procesą dėl muitų teisės pažeidimo.

16 straipsnis

Valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimas

Valstybės narės bendradarbiauja ir keičiasi informacija, būtina vykstant procesui dėl veiksmo ar neveikimo, kuris laikomas 3–6 straipsniuose nurodytu muitų teisės pažeidimu, visų pirma tuo atveju, jei prieš tą patį asmenį dėl tų pačių faktų procesą pradėjo daugiau nei viena valstybė narė.

17 straipsnis

Sulaikymas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų laikinai sulaikyti prekes, transporto priemones ir kitas priemones, naudojamas darant 3–6 straipsniuose nurodytus muitų teisės pažeidimus.

18 straipsnis

Komisijos ataskaitos ir peržiūra

Komisija iki [2019 m. gegužės 1 d.] pateikia ataskaitą apie šios direktyvos taikymą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi būtinų priemonių, siekdamos laikytis šios direktyvos.

19 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo [2017 m. gegužės 1 d.]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.
Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas